

ע"פ 2569/13 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פלייליים
ע"פ 2569/13

לפני: כבוד השופט י' דנציגר
כבוד השופט י' עמית
כבוד השופטת ד' ברק-ארז

המערער: פלוני

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי תל אביב
מיום 25.02.2013 בת"פ 017918-05-12 שניתן על
ידי סגן הנשיאה, השופט ד"ר ע' מודריק

תאריך הישיבה: כ"ח בשבט התשע"ד (29.01.2014)

בשם המערער: עו"ד איתי בן-נון
בשם המשיבה: עו"ד סיון רוסו

פסק-דין

השופט י' עמית:

ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב (סגן הנשיא כב' השופט ע' מודריק) מיום 25.2.2012, בגדרו הושתו על המערער 45 חודשי מאסר לריצוי בפועל ו-18 חודשי מאסר על תנאי.

1. המערער, יליד 1954, הורשע על פי הודאתו לאחר שנשמעו מספר עדי תביעה, בכתב אישום המייחס לו עבירת שוד לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק), ועבירת ניסיון שוד לפי סעיף 402(א) בנסיבות סעיף 25 לחוק.
2. על פי המתואר באישום הראשון, ביום 9.4.2012 בשעות הבוקר נכנס המערער לסניף בנק הדואר שברחוב המלך ג'ורג' 60 בתל אביב, פנה אל הפקידה שבדלפק והורה לה לשמור על השקט ולהניח את כל השטרות שברשותה בתוך תיק שנשא עמו. לאחר שהפקידה עשתה כדבריו והכניסה אל התיק 10,000 ₪ במזומן, נטל המערער את התיק ועזב את המקום.

על פי המתואר באישום השני, ביום 1.5.2012 בשעות אחר הצהריים חזר הנאשם לאותו סניף ומסר לפקידה שבדלפק גזיר עיתון עליו נכתב "זה שוד כסף ומיד". לאחר מכן הודיע המערער לפקידה כי יש ברשותו נשק ואיים לירות אם לא יעשה כמבוקשו. כתוצאה מהאיום נבהלה הפקידה וברחה ממקומה והמערער יצא מן הסניף מבלי שמימש את כוונתו.

3. בגזר דינו עמד בית המשפט על עברו הפלילי המכביד של המערער שהחל את הסתבכותו בפלילים עוד בהיותו נער והספיק מאז לרצות מספר עונשי מאסר בגין שלל עבירות ובהן גם מעשי שוד. עוד צוין, כי בשנת 2000, בהליך הפלילי האחרון בו היה המערער מעורב לפני עבירות השוד בהליך דכאן, נגזרו עליו שש שנות מאסר בפועל בגין סדרת מעשי שוד.

בית המשפט דחה את טענות המערער אודות פציעתו החמורה והשלכותיה הרפואיות והנפשיות אשר דרדרו אותו אל מצבו, וציין כי לא הוצגו בפניו כל תימוכין או הוכחות לטענות אלו. בית המשפט התרשם כי המערער הינו עבריין חוזר ומניפולטיבי, שאימץ את הפשיעה כאורח חיים, וכי למרות גילו המתקדם אינו מתכוון להיטיב את דרכיו. בית המשפט ציין כי על מנת להגן על הציבור, וכביטוי לערך החברתי המוגן בעבירת השוד יש לגזור על הנאשם עונש מאסר ממש לתקופה נכבדה.

לסופו של יום גזר בית המשפט על המערער 45 חודשי מאסר בפועל ו- 18 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור משך שלוש שנים עבירות מסוג פשע שיש בהן יסוד של אלימות.

4. בערעור שלפנינו השיג המערער על חומרת העונש, ובין היתר, טען כי בית המשפט אף חרג ממתחם הענישה כפי שנטען על ידי התביעה בבית משפט קמא.

מנגד, טענה המשיבה כי יש לדחות הערעור נוכח עברו הפלילי המכביד ודפוס הפעולה בו נקט המערער.

5. רבות נכתב על חומרתה של עבירת השוד, ועל הצורך להחמיר בעונשו של מי שמבקש להשיג רווח 'קל' תוך פגיעה באנשים תמימים הנקרים בדרכו ופגיעה בתחושת הבטחון של הציבור בכללותו (ראו, לדוגמה, ע"פ 606/13 חכמון נ' מדינת ישראל 11.12.2013)). ככלל, עבירת השוד מצדיקה ככלל עונש מאסר מאחורי סורג ובריה, וגם אם העונש שהוטל על המערער הוא ברף העליון, יש לכך הצדקה בהתחשב בעברו המכביד.

עם זאת, בהתחשב בכך שהעבירות לא נעברה בצירוף נשק קר או חם; בהתחשב בכך שהעבירות לא היו כרוכות באלימות ממשית כאשר באישום השני הסתלק המערער מבלי להשלים את המעשה; בהתחשב בכך שמאז שחרורו האחרון מבית הסוהר לא הסתבך המערער כשש-שבע שנים בביצוע עבירות; ובהתחשב בגילו של המערער ובמצבו הרפואי כפי שניתן היה להתרשם ממראהו וממספר ראיות שהוצגו במהלך המשפט - בהתחשב בכל אלה, אני סבור כי ניתן להקל במידת מה בעונשו של המערער, ולהפחית ששה חודשים מעונש המאסר בפועל שהושת עליו, כך שעונש המאסר בפועל יעמוד על 39 חודשים במקום 45 חודשים. בכפוף לשינוי זה, יעמוד פסק דינו של בית משפט קמא על כנו.

ניתן היום, ב' באדר א' התשע"ד (2.2.2014).

שופט

שופט

שופט
